

ISTEN EGYHÁZÁNAK GYÜLEKEZETEI

CHURCH OF GOD

SALAMON ZSOLTÁRAI

A *Salamon Zsoltárai* egy 18 költeményből álló, görög és szír nyelven fennmarad mű, mely része volt a Jézus-korabeli zsidóság (farizeus, esszénus) által használt írásoknak, és a Septuagintának is. (Hivatkozások: [1;2;3](#)).

A korai keresztény egyház elfogadta és használta az írást, főként az Isten Felkentjére vonatkozó kijelentéseket (16. és 17. zsoltár), amelyeket a Messiás feltámadása utáni második eljövételére vonatkoztattak, amikor összegyűjti és helyreállítja Izraelt és vasvesszővel uralja a népeket. *Salamon zsoltárai*-t egészen a 17. századig elveszítettnek hitték, amikor is az Augsburgi könyvtárban David Hoeschel megtalálta. Azóta több kézirat is előkerült, kivéve a héber változatot. A nyelvzete alapján egyértelműen megállapították, hogy az eredeti változat héber nyelven készült, mivel előadásmódja határozottan hebraikus jelleget mutat. Lentebb egy alternatív fordítást adunk közre.

Weboldal: www.churchofgod.hu

Salamon Zsoltárai

1. Zsoltár

1. Az Úrhoz kiáltottam, amikor bajban voltam, Istenhez, amikor rám támadtak a bűnösök.
2. Hirtelen harci riadó hallatszott előttem; így szóltam: „Meghallgat, mert beteltem igazságossággal”.
3. Azt gondoltam szívem mélyén: „Elteltem igazságossággal” miközben jó módon éltem és bővelkedtem gyermekekben.
4. Gazdagságuk és dicsőségük kiterjedt az egész földre a föld végső határáig.
5. Felmagasztaltattak a csillagokig, azt mondták, semmiképpen sem buknak el.
6. De jólétükben felfuvalkodtak, és nem volt bennük megértés.
7. Bűneik titokban voltak, és még nem volt tudomásom róluk.
8. Törvénysértéseik felülmúlták az előttük lévő pogányokét; teljesen beszennyezték az Úr szent dolgait.

2. Zsoltár. Jeruzsálemről

1. Amikor a bűnös gőgösen harci gépekkel lerombolta a jól megépített falakat, Te nem tartottad vissza őket.
2. Idegen nemzetek mentek fel oltárodhoz, gőgjükben megtapodták saruikkal,
3. mert Jeruzsálem fiai bemocsokolták az Úr szent dolgait, és gonoszságukkal meggyalázták az Istennek szánt felajánlásokat.
4. Ezek miatt mondta: „Vessétek el ezeket messze tőlem!”
5. Semmibe vétetett Isten előtt, a végsőkig meggyalázták.
6. Fiak és leányaik, nyakukban láncsal súlyos fogságba kerültek, a pogány nemzetek között.
7. Bűneik szerint bánt velük, amikor otthagyták őket az erősek kezében.
8. Elfordította arcát tőlük, hogy irgalmazzon nekik: ifjaktól, öregektől és gyermekeiktől egyaránt,
9. mert gonoszat tettek mind, és nem hallgattak rá.
10. Az ég bosszankodott és a föld irtózott tőlük,
11. mert egy ember sem tett olyanokat, amiket ők tettek.
12. Megismeri a föld igazságos ítéleteidet, óh, Isten!
13. Gúnyolódás tárgyává tették Jeruzsálem fiait a szégyenteljes parázsnaság miatt; mindenki, aki arra járt fényes nappal betért hozzá.
14. Kigúnyolták vétkeiket, mint ahogy ők szokták; fényes nappal felfedték gonoszságaikat.
15. Jeruzsálem lányai tisztátalanná lettek ítéleted szerint, mert természetellenes közösüléssel beszennyezték magukat.
16. Egész bensőm gyötrődik ezeken. Igaznak tartalak Téged, óh, Isten, egyenes szívvel, mert ítéleted (megjelenése) igazságos, óh, Isten!
17. Mert megfizettél a bűnösöknek tetteik szerint, bizony vétkeik szerint, melyek nagyon gonoszak.
18. Felfedted bűneiket, hogy ítéleted nyilvánvalóvá legyen;
19. Eltörölted emléküket a földről. Isten igazságos Bíró, és Ő nem személyválogató.
20. A népek ugyanis kigúnyolták Jeruzsálemet, amikor letaposták; szépsége lerántatott dicsősége trónjáról.
21. Ékes ruha helyett zsákruhát öltött; kötél volt feje körül korona helyett.
22. Levetette magáról dicsőséges koszorúját, amelyet Isten adott rá; Szégyenében szépségét a földre dobta.
23. Láttam ezt, könyörögtem az Úr előtt és így szóltam: „Elégeld meg, Uram, hogy kezed Jeruzsálemre nehezedik, hogy a pogányokat odavezeted!”
24. Mert kíméletlenségükből sportot űztek; haraggal, indulattal és nehezteléssel;
25. És nem pusztulnak el, hacsak Te meg nem dorgálsz meg őket haragodban.
26. Mert nem buzgósággal cselekedtek, hanem a lélek vágyával,
27. Hogy fosztogatással töltsék ki rajtunk haragjukat.
28. Ne késlekedj, óh, Isten, megfizetni nekik, és tedd gyalázatosná a sárkány fennhéjzását!
29. Nem kellett sokáig várnom, Isten megmutatta nekem az arcátlant, akit leszúrtak Egyiptom hegyein, a semmibe-vetettet, aki a legkisebb földön és tengeren.
30. Nagy szégyenben hánykódott teste a habokon, nem volt senki, aki eltemesse, mert Isten semmibe vette őt, a becstelent.
31. Nem fontolta meg, hogy ember; egyáltalán nem fontolta meg.
32. Azt mondta: „Én leszek a szárazföld és a tenger Ura!”, de nem fogta fel, hogy Isten nagy, mindenható és hatalmas erejű,
33. Király az eget fölött; megítéli a királyokat és a helytartókat.
34. Dicsőségre emel engem, a gőgösöket elaltatja örökös, gyalázatos pusztulásra, mivel nem ismerték meg Őt.
35. És most, föld urai, lássátok az Úr ítéletét, mert nagy király és igazságos Ő, és megítél mindent az ég alatt.
36. Áldjátok az Istent, akik féltitek és ismeritek az Urat, mert az Úr irgalma azokon van, akik ítélete miatt félik Őt.
37. Hogy szétválassza az igazat és a bűnöst, és megfizessen a bűnösöknek örökre, cselekedeteik szerint;

38. Hogy irgalmazzon az igaznak, mivel a bűnösök megalázzák őket, és megfizessen a bűnösöknek azért, amit az igazzal tettek.
39. Mert jóságos az Úr azokhoz, akik állhatatosan hívják őt, és irgalmasságot gyakorol szentjeivel, hogy azok mindenkor biztonsággal megállhassanak színe előtt.
40. Áldott az Úr szolgálói előtt örökké.

3. Zsoltár. Az igazakról

1. Miért szunnyadsz, én lelkem, miért nem áldod az Urat?
2. Énekelj új dalt Istennek, aki dicséretre méltó! Énekelj és virrassz őelőtte, mert jó dolog az Istennek örömteli szívvel zsoltárt zengeni.
3. Az igazak mindenkor megemlékeznek az Úrról, hálaadással és igazságosnak tartva ítéleteit.
4. Nem veti meg az igaz ember az Úr fenyítését, akarata mindenkor az Úr előtt van.
5. Bár megbotlik az igaz ember, igaznak nyilvánítja az Urat; elesik, de látni fogja, mit tesz vele az Isten.
6. Figyeli, honnan jön a szabadulás.
7. Az igazak állhatatossága Istentől való, Szabadítójuktól, és házukban nem tanyázik bűn hátán bűn.
8. Mindig átvizsgálja házat az igaz ember, hogy végképp eltávolítson minden gonoszsgot, amely az ő hibájából történt.
9. Böjtöléssel engesztel a nem szándékos bűnökért, megalázza önmagát (gyötri lelkét),
10. És az Úr minden tekintetben megtisztítja a szent férfiút és házanépét.
11. Elbotlik a bűnös, átkozza életét, születése napját és anyja vajúdását.
12. Bűnt bűnre halmoz, míg él,
13. Elesik; mivel csúfosan elesik, többé nem fog felkelni. A bűnös pusztulása örök,
14. És nem lesz róla emlékezet, amikor az igazak meglátogattnak.
15. Ez a bűnösök osztályrésze mindörökké.
16. De akik az Urat félik, feltámadnak az örök életre, életük az Úr fényében telik, és véget nem ér többé.

4. Zsoltár Salamon beszéde azokról, akik az emberek tetszését keresik

1. Miért ülsz te, óh, szentségtelen (férfi) a kegyesek gyülekezetében? Látva, hogy szíved távol az Úrtól, törvényszegéssel miért bosszantod Izrael Istenét?
2. Szavaiban és megjelenésében mindenki felett áll; kemény szavakkal ítéli el a bűnösöket.
3. Jeleskedik, mintha jámbor lenne, közben pedig vétkes ő a vétkek sokaságában és a bujaságban.
4. Szemei ott csüngnek kivétel nélkül minden asszonyon, szájával hazudik, amikor esküről van szó.
5. Éjszaka, titokban vétkezik, mintha nem látnák; szemeivel jelez minden asszonynak, hogy rosszra csábítsa;
6. Kész bemenni minden házba, vidáman, akár az ártatlan.
7. Bárcsak eltávolítaná Isten a szentekkel képmutatásban élőket testük romlásában. Bárcsak kiirtaná életüket ínséggel.
8. Bárcsak felfedné Isten azok cselekedeteit, akik az emberek tetszését keresik! Legyenek tetteik nevetség és gúny tárgyaivá!
9. Hogy a kegyesek igazságosnak tartsák Istenük ítéletét, amikor eltávolíttatnak az igazak színe elől a bűnösök, és akik az emberek tetszését keresik, akik a törvényt csellel szólják.
10. A bűnösök szemei a biztonságban élő ember házára tekintenek, akár a kígyó; hogy a másik ember bölcsességét törvényszegő szavakkal megsemmisítsék:
11. Szavai csalókéak, hogy sikerre vigyék a törvénysértő ember kívánságát; nem hagyja abba, amíg nem sikerül szétszórni az igazakat, mint az árvákat szokás.
12. Elnéptelenítette a házat törvénysértő kívánsága miatt, megtévesztette szavaival, mert nincs, aki lássa és megítélje mindezt.

13. Saját házát betölti a törvénytelenység; és (azután még) szemeit az idegenek házára veti, hogy elpusztítsa azokat szavakkal, melyet vágyai táplálnak.
14. Nem lakott jól lelke mindezekkel, akárcsak az Seol.
15. Legyen, Uram osztályrésze szégyenteljes előtted: kimenetele sóhajtásokkal, bejövetele átokkal teli.
16. Fájdalomban, ínségben és szükségben teljen élete, Uram, álma szomorúságban, ébredése szükségben.
17. Bárcsak vétetne el az álom halántékától éjszaka, és szégyenteljesen kudarcot vallana kezének minden tette által.
18. Üres kézzel lépjen be házába, legyen híjával háza mindennek, amivel éhségét csillapíthatná.
19. Öregkora gyermektelen egyedüllétben teljen, amíg a halál el nem viszi.
20. Bárcsak szétmarcangolnák a vadállatok azok testét, akik az emberek tetszését keresik, és a törvénszegők csontjait ropogtatnák fényes nappal, szégyenteljesen.
21. A képmutatók szemeit vájják ki a hollók,
22. Mert sok ember házát szégyenletes módon elnéptelenítették, és gonosz vágyukkal felélték.
23. Nem emlékeztek Istenre, nem félték, hanem feldühítették és ingerelték.
24. Bárcsak eltávolítaná Isten őket a földről, mert az ártatlanok lelkeit csalárdul becsapták.
25. Boldogok, akik ártatlanságukban félik az Urat, mert az Úr megszabadítja őket az álnok és bűnös emberektől, és megszabadít minket a törvénszegő ember minden csapdájától.
26. Bárcsak kiirtaná Isten mindazokat, akik gőgösen mindenféle jogtalanságot cselekszenek, mert igazságos, nagy és hatalmas bíró az Úr, a mi Istenünk.
27. Legyen, Uram, irgalmad mindazok fölött, akik szeretnek téged.

5. Zsoltár

1. Uram, óh, Isten, örömmel dicsérem nevedet, mindazok között, akik igazságos ítéleteidet ismerik.
2. Mert jóságos és könyörületes vagy, a szegény menedéke, amikor hozzád kiáltok, ne fordulj el tőlem némán.
3. Mert senki nem veszi el a prédát az erős embertől; és ki vehet mindabból, amit alkották, hacsak Te nem adsz neki?
4. Mert az ember osztályrésze mérlegen áll előtted, nem tehet hozzá semmit ítéleteidhez, óh, Isten.
5. Ha szorongatnak minket, Téged hívunk segítségül, ne fordulj el kérésünktől, hisz Te vagy a mi Istenünk.
6. Ne nehezítsd meg kezed rajtunk, a szükség ne kényszerítsen arra, hogy vétkezzünk.
7. Még ha nem is fordulsz felénk, mi nem hátrálunk meg, hanem hozzád megyünk.
8. Ha ugyanis megéhezem, előtted sírok, óh, Isten és Te enni adsz nekem.
9. A madarakat és a halakat is te táplárod, esőt hullatsz a pusztára, hogy kisarjadjon a hajtás.
10. Eledelt készítettél a pusztában minden élőlénynek, ha megéheznek, hozzád emelik tekintetüket.
11. A királyokat, a fejedelmeket és a népeket Te táplárod, óh, Isten; a szegénynek és a szűkölködőnek ki a reménye, ha nem Te, Uram?
12. Meghallgatsz, mert rajtad kívül ki olyan jóságos és szelíd? Megörvendezteted az szegény lelkét, amikor irgalmasan megnyitod kezed.
13. Az ember jósága szegényes; csodálnád, ha másnap morgolódás nélkül ismét jót cselekedne.
14. De a te ajándékod jósággal teljes és gazdag, akinek reménye benned van, az nem nélkülözi az ajándékokat.
15. Jóságos irgalmad lebegjen az egész föld felett, Uram!
16. Boldog, akiről megemlékezik Isten, és megadja neki a szükségest. Ha az ember túlságosan bővelkedik, vétkezik.
17. Elegendő, ha az ember osztályrésze az igazságosság: ez ugyanis az Úr áldása, hogy az bővelkedjen az igazságosságban.
18. Bárcsak örvendeznének javakban mindazok, akik az Urat félik; jóságod legyen Izraelen, a te királyságodon.
19. Áldott az Úr dicsősége, mert Ő a mi Királyunk!

6. Zsoltár: Reményben

1. Boldog az ember, akinek szíve kész, hogy segítségül hívja az Úr nevét,
2. Amikor az Úr nevére emlékezik, megmenekül.
3. Útjait az Úr egyengeti, kezének munkáit az Úr, az ő Istene őrzi.
4. Nem riad meg lelke a rossz álmoktól,
5. Nem rémül meg, midőn átkel a folyókon, nem fél a tengerek hullámverésétől.
6. Amikor álmából felkel és áldja az Úr nevét, állhatatos szívvel, énekkel dicsőíti Istenének nevét.
7. Könyörög az Úr színe előtt egész házanépéért, az Úr pedig meghallgat minden istenfélő imát,
8. A benne reménykedők minden kérését teljesíti az Úr.
9. Áldott az Úr, aki irgalmasságot cselekszik azokkal, akik igazán szeretik őt.

7. Zsoltár: Megtérésre

1. Ne távozz el tőlünk, óh, Isten, nehogy megtámadjanak azok, akik ok nélkül gyűlöltek minket.
2. Mert Te megvetted őket, óh, Isten. Ne taposson lábuk szentélyed örökségére!
3. Jóságod szerint Te magad fenyíts meg minket, de ne szolgáltass ki minket a népeknek.
4. Ha ugyanis dögvészt küldesz ránk, parancsot adsz annak felőlünk,
5. Irgalmasságod folytán nem haragszol annyira, hogy minket elpusztíts.
6. Míg neved köztünk lakozik, irgalomra találunk, és egyetlen pogány nép sem lesz erős fölöttünk.
7. Mert Te vagy a mi védelmezőnk, téged szólítunk, Te pedig meghallgatsz minket.
8. Mert örökké irgalmat gyakorolsz Izraelen, és nem taszítod el.
9. Mi pedig örökké a Te igád alatt leszünk, fenyítésed pálcája alatt.
10. Biztonságban vezetsz minket segítséged idején, hogy megkönyörülj Jákob házán; azon a napon, amelyről megígérted neki.

8. Zsoltár: Harcra

1. Nyomorúságot és csatazajt hallott fülem, erősen hangzó harsona hangját, gyilkolást és romlást,
2. Egy nagy nép hangját, mint óriási szél, a Negeben átsöprő viharos tűz zúgását.
3. Arra gondoltam: „Bizonyára megítél minket az Isten!”
4. Hangot hallottam Jeruzsálem felől, a szent városban.
5. Összetört ágyékom e hírek hallatán, térdem megbénult, a szívem félt, csontjaim remegtek, mint a len.
6. Így szóltam: „Írányítsák útjaikat igazságban!”
7. Végiggondoltam Isten ítéleteit az ég és a föld teremtésétől kezdve, és igazságosnak találtam Isten ítéleteiben öröktől fogva.
8. Isten felfedte bűneiket fényes nappal, az egész föld megismerte Isten igazságos ítéleteit.
9. Földalatti rejtekhelyeken követték el bűneiket, hogy haragra ingereljék, fiú az anyjával, apa a lányával egyesült;
10. Házasságot törtek felebarátjaik asszonyaival, esküvel megerősített egyezséget kötöttek e felől.
11. Kifosztották Isten szentélyét, mintha nem lenne bosszúállás.
12. Mindenféle tisztátalan dologgal összetapodták az Úr oltárát, vérrel mocskolták be az áldozatokat, mint tisztátalan húsokat szokás.
13. Nem volt olyan bűn, amit el ne követtek volna, sokkal többet, mint a pogányok.
14. Ezért Isten megzavarta őket a kábulat szellemével, tiszta borral itatta őket, hogy megrészegedjenek.
15. A föld végső határáról vezette ide azt, aki erősen lesújtott: elrendelte a háborút Jeruzsálem és földje ellen.
16. A föld fejedelmei örömmel mentek eléje, mondták neki: „Áldott legyen az utad! Rajta, menjetek be

békével!”

17. A göröngyös utakat kisimították bevonulásra, kinyitották Jeruzsálem kapuit, koszorúkkal díszítették falait.
18. Békével ment be, mint atya a fiai házába, nagy biztonsággal vetette meg lábait.
19. Bevette erődjeiket és Jeruzsálem falait, mert Isten Maga vezette őt biztonságban, miközben ők tévelyegtek.
20. Megölte vezetőiket és minden bölcsét a tanácsban; Jeruzsálem lakónak vérént kiöntötte, mint a tisztátalan vizet.
21. Elvezette fiaikat és lányukat, akiket szégyenben nemzettek.
22. Tisztátalanul cselekedtek, mint atyáik; bemocskolták Jeruzsálemet és mindazt, amit Isten nevének volt szentelve.
23. Igaznak bizonyult Isten a föld nemzetei között, akik között Isten szentjei úgy vannak, mint az ártatlan bárányok.
24. Dicséretre méltó az Úr, aki igazságosságában megítéli az egész földet.
25. Íme, óh, Isten, megmutattad nekünk igazságos ítéleteidet, szemeink látták azokat, óh, Isten.
26. Igaznak nyilvánítottuk a Te drága neved örökké, mert Te igazságos Isten vagy, aki Izraelt fenyítéssel ítéled.
27. Fordítsd, óh, Isten, a Te irgalmasságodat felénk, és könyörülj rajtunk.
28. Gyűjtsd össze irgalmasan és jóságosan Izrael szórványát, mert a Te hűséged velünk van.
29. Mi megkeményítettük nyakunkat, de Te vagy a mi nevelők.
30. Istenünk, ne hagyj figyelmen kívül minket, hogy a pogányok el ne nyeljenek minket, mintha nem lenne megváltónk.
31. Te vagy a mi Istenünk kezdettől fogva, reményünk benned van, óh Uram!
32. Nem távolodunk el tőled, mert a te ítéleteid jóságosak felettünk.
33. Legyen felettünk és gyermekeink felett a Te jóakarated, örökké; Uram, Üdvözítőnk, nem rendülünk meg többé soha.
34. Dicséretre méltó ítéleteiben az Úr szentjeinek ajka által. Legyen áldott az Úr által Izrael, örökké.

9. Zsoltár. Fenyítésre

1. Amikor Izraelt fogságba vitték idegen földön - mert elfordultak az őket megváltó Úrtól -, akkor kitalították az örökségből, amelyet az Úr adott nekik.
2. Minden nemzet között jelen van Izrael szórványa Isten szava szerint, hogy igaznak bizonyulj, óh, Isten, igazságosságodban, a mi törvénysértéseink miatt, mert igaz bíró vagy te a föld minden népe fölött.
3. Senki sem rejtőzhet el tudásod elől, aki jogtalanságot cselekszik. A szentek igazságos tettei színed előtt vannak. Hová is rejtőzhetne el tudásod elől az ember, óh, Isten?
4. Tetteink választásunk és döntésünk következményei: igazságosságot vagy jogtalanságot is cselekedhetünk kezeinkkel. Te azonban igazságosan meglátogatsz az emberek fiait.
5. Aki igazságosságot cselekszik, életet szerez magának az Úrnál, ám aki jogtalanságot cselekszik, saját maga felelős lelkének pusztulásáért.
6. Az Úr ítéletei ugyanis igazságosak a férfi és házanépe érdemei szerint.
7. Kihez lennél jóságos, óh, Isten, ha nem azokhoz, akik az Urat szólítják?
8. Megtisztítja a lelket a vétkektől, ha beismerik és megvallják bűneiket, mert szégyenkezik arcunk ezek miatt.
9. Kinek bocsátod meg a bűnöket, ha nem azoknak, akik azt elkövetik?
10. Megáldod az igazakat, és nem korholod meg őket az elkövetett bűnök miatt.
11. Jóságod legyen azok felett, akik elkövetik a bűnt, de megbánják azokat!
12. Te Istenünk vagy, mi pedig néped vagyunk, akit szeretsz, nézz ránk és könyörülj rajtunk, óh, Izrael Istene, mert tieid vagyunk, ne vond meg tőlünk irgalmasodat, hogy ne üldözzenek minket.

13. Mert kiválasztottad Ábrahám magvát minden nemzet közül, és nevedet fölénk helyezted, Uram, és nem taszítod el soha.
14. Szövetséget kötöttél atyáinkkal értünk; benned remélünk, amikor feléd fordulunk.
15. Az Úr irgalmassága legyen Izrael házában mindörökké.

10. Zsoltár. Salamon himnusza

1. Boldog az ember, akit az Úr megfenyít, aki az ostorcsapás miatt elfordul a rossz úttól, így megtisztul a bűntől, hogy az el ne hatalmasodjék fölötte.
2. Aki készen áll, hogy odatartsa hátát az ostorcsapásoknak, megtisztul; az Úr ugyanis jóságos azokhoz, akik elviselik a fenyítést.
3. Mert egyenessé teszi az igazak útjait, és nem fordítja el arcát a fenyítés során. Az Úr irgalma azokon van, akik igazán szeretik őt.
4. Irgalmassága szerint megemlékezik az Úr szolgálóiról. A tanúbizonyság ugyanis az örök szövetség törvényében van. Az Úr tanúbizonysága pedig az emberek útjain, amikor meglátogatja őket.
5. Igaz és szent a mi Urunk ítéleteiben mindörökké; Izrael örvendezve fogja dicsérni az Úr nevét.
6. Megvalljuk nevét a szentek az összegyűlt nép előtt, és Isten megkönyörül a szegényeken Izrael örömeire.
7. Mert jóságos és könyörületes az Isten örökké, Izrael gyülekezetei pedig dicsőíteni fogják az Úr nevét.
8. Az Úr üdvössége legyen Izrael házában, hogy örökké örvendezzen.

11. Zsoltár. Várakozásra

1. Fújjátok meg a harsonát a Sionon, hogy összegyűljenek a szentek; hirdessétek Jeruzsálemben az örömhírhez üzenetét, mert megkönyörült Isten Izraelen, és meglátogatta őt.
2. Állj fel egy magaslatra, óh, Jeruzsálem, és nézd gyermekeidet, akiket az Úr egybegyűjtött keletről és nyugatról.
3. Északról jönnek Istenük örömeivel; a távoli szigetekről gyűjtötte össze őket az Isten.
4. Magas hegyeket alázott meg és tett alacsonnyá nekik, a dombok elfutottak bevonásuk előtt.
5. A tölgyerdők beárnyékolják őket útjuk során, mindenféle jó illatú fákat sarjasztott nekik az Isten,
6. Hogy elvonulhasson Izrael, mikor Istene dicsőségesen meglátogatja.
7. Öltsd fel, Jeruzsálem, ékességes ruhádat, készítsd elő szent öltözetedet, mert Isten jót szólt Izrael felől mindörökkön örökké.
8. Bárcsak véghezvinné az Úr, amiket Izraelről és Jeruzsálemről szólt; Bárcsak feltámasztaná az Úr Izraelt dicső nevében.
9. Az Úr legyen irgalmas Izraelhez mindörökre.

12. Zsoltár. A bűnösök nyelve ellen

1. Uram, mentsd meg lelkemet az törvénytelen és gonosz embertől, az istentelen és rágalmozó ember nyelvétől, amely hazugságokat és álnokságokat szól.
2. A gonosz ember szavai álnokul ravaszak, mint a nép között fellángoló tűz, mely felemészti szépségüket.
3. Örömet leli abban, hogy házakat tölt fel hazug nyelvvel, kivágja az örvendezés fáit, amelyeket a törvényszegők gyűjtöttek fel; fecsegő ajakkal, viszályal szétrombolja a házakat.
4. Bárcsak eltávolítaná Isten a jóktól a törvényszegők ajkát, hogy azok ínséget szenvedjenek; bárcsak messzire szórná a rágalmozók csontjai az Urat félők csontjai mellől; bárcsak elveszne a rágalmozó nyelv lángoló tűzben, távol a kegyesektől.

5. Bárcsak megőrizné az Úr a gonoszokat gyűlölő szelíd lelket, bárcsak irányítaná az Úr a békét gyakorló embert otthonában.
6. Az Úr szabadítása legyen Izraelen, az ő szolgáján örökké; Hadd vesszenek el együtt a bűnösök az Úr színe előtt, de az Úr szentjei öröklik ígéreteit mindörökké.

13. Zsoltár. Az igazak vigasztalása.

1. Az Úr jobbjára nyújtott védelmet nekem, az Úr jobbjára oltalmazott meg minket.
2. Az Úr karja mentett meg minket a kardtól, amely áthaladt: az éhezéstől és a bűnösök által okozott haláltól.
3. Ártalmas vadállatok rohantak rájuk: fogaikkal széttépték húsuikat, felőrölték csontjaikat,
4. De mindezekből kimentett minket az Úr.
5. Félelem szállta meg az igazat az ő vétkeik miatt, nehogy a bűnösökkel együtt vesszen el.
6. Mert szörnyű a bűnös ember romlása, de mindezek az igazat nem illetik.
7. Mert össze sem hasonlítható a tudatlanság miatt vétkes igazak fenyítése és a bűnösök romlása.
8. Az igaz ember titokban fenyítették, hogy ne kárörvendjen a bűnös az igaz ember felett.
9. Mert Isten szeretett fiaként feddi meg az igazat, ezért fenyítése olyan, mintha elsőszülöttjét dorgálná.
10. Megkíméli ugyanis az Úr az ő szentjeit, és a fenyítés által eltörli törvényszegésüket.
11. Az igazak élete örökké tart, a bűnösök ellenben kipusztulnak, az Úr nem emlékezik meg róluk.
12. A szentek fölött ott az Úr irgalma, azok felett, akik félik őt.

14. Zsoltár. Salamon himnusza

1. Hűséges az Úr azokhoz, akik szeretik Őt igazságban, azokhoz, akik elviselik fenyítését,
2. Akik igazságos rendelkezései szerint járnak el, a Törvény szerint, amelyet az Úr parancsba adott nekünk, hogy élhessünk.
3. Az Úr szentjei élni fognak általa örökké, az Úr kertje, az élet fája: az ő szentjei.
4. Hajtásuk gyökeret ereszt örökre, nem tépik ki őket, amíg tart a ma.
5. Mert Izrael osztályrésze és öröksége Istennek.
6. De nem így a bűnösök és a törvényszegők, akik szeretik, ha bűnben telnek napjaik.
7. Romlással teli az ő vágyakozásuk, mert nem emlékeztek Istenre.
8. Hisz mindenkor ismertek előtte az emberek útjai, ismeri szívük rejtekeit, mielőtt: azok lettek volna.
9. Ezért örökségük a Seol, a sötétség és a pusztulás, és nem találnak irgalomra az igazak könyörületének napján.
10. Ám az Úr szentjei örömteli életet örökölnek.

15. Zsoltár. Énekszóval.

1. Amikor szorongatásban voltam, az Úr nevét hívtam, Jákob Istenének segítségében reméltem, és megmenekültem, mert a szegények reménye és menedéke, Te vagy, óh, Isten.
2. Mert ki oly erős, óh, Isten, hogy igazán hálát adjon neked? És mire képes az ember, ha nem arra, hogy nevedet hálával megvallja?
3. Örvendező szívvel új zsoltárt zengek: ajkak gyümölcsét a nyelv jól csengő igaz hangszerével, ajkak zsengeáldozatát, mely szent és igaz szívből fakad.
4. Aki így cselekszik, azt nem rendíti meg a gonosz soha, nem érinti a tűz lángja és az igazságtalan harag,

5. Amikor az Úr színétől indulva mindez utoléri a bűnösöket, hogy teljesen elpusztítsa őket.
6. Mert Isten jele az igazakon van, hogy megmenekülhessenek.
7. Éhség, kard és döghalál távol van az igazaktól, menekülnek azok a kegyesek elől, mint a háborúban a meghátráló férfiak,
8. a bűnösöket viszont üldözik és utoléri, és akik törvényteleniséget tesznek, nem menekülnek meg az Isten ítéletétől.
9. Tapasztalt harcosokként fogják el őket, mivel a pusztulás jele ott van a homlokukon.
10. A bűnösök öröksége pusztulás és sötétség, törvénysértéseik egészen az Seolig üldözik őket.
11. Nem lesz örökségük gyermekeikben, mert bűneik elnéptelenítik a bűnösök házeit.
12. A bűnösök elpusztulnak az Úr ítéletének napján örökre, amikor Isten ítéletével meglátogatja a földet.
13. De akik félik az Urat, irgalmasságot találnak akkor, és élni fognak Istenük irgalmassága által; ám a bűnösök mindörökre elvesznek.

16. Zsoltár. A szentek pártfogása

1. Amikor lelkem elszunnyadt távol az Úrtól, kis híján mély gödörbe süllyedtem, távol az Istentől.
2. Kis híja, hogy meg nem haltam, közel voltam a Seol kapuihoz a bűnösökkel.
3. Eltávozott volna lelkem az Úrtól, Izrael Istenétől, ha nem támogatott volna örök irgalmával.
4. Sarkallt, mint lovat az ösztökéje, hogy szolgáljam Őt; Üdvözítőm és Segítőm örökre megmentett engem.
5. Hálát adok neked, óh, Isten, mert pártfogásodba vettél, hogy megments, és nem soroltál a bűnösök közé a pusztulásra.
6. Ne vond meg tőlem irgalmadat, óh, Isten, sem a rám való emlékezést, egészen a halálig.
7. Tarts távol engem, óh, Isten, a gonosz vétektől, és minden gonosz asszonytól, aki törbe ejti az együgyűt.
8. Ne engedd, hogy törvénysértő asszony szépsége elcsábítson engem, sem senki szépsége, aki alá van vetve a haszontalan bűnnek.
9. Készítsd elő jó cselekedeteimet előtted, óvd lépéseimet, és emlékezz meg rólam.
10. Nyelvemet és ajkaimat óvd meg az igazság szavaival, tartsd távol tőlem a haragot és az esztelen dühöt.
11. Az ínség idején távolítsd el tőlem a zúgolódást és a csüggedést, ha vétkeznék, amikor fenýítesz a megtérésre.
12. Jóakarattal és vidámsággal támogass, mikor megerősítesz, amit adsz, az elég nekem.
13. Mert ha Te nem adsz erőt, ki tudná elviselni a fenýítést az ínséges időben?
14. Amikor romlottsága miatt megdorgárod az embert, ítéletedet saját testében és az ínségben érzi.
15. Ha mindebben kitart az igaz ember, irgalmat nyer az Úrtól.

17. Zsoltár. Énekel, a királynak

1. Uram, Te magad vagy a mi királyunk mindörökké, mert benned dicsekszik lelkünk mindörökké, óh, Isten!
2. Meddig él az ember a földön? Élete hosszának megfelelő az ő reménye is.
3. Mi azonban Istenben remélünk, Üdvözítőnkben, mert Istenünk ereje örökké irgalommal teli, és királyi uralma örökké fennmarad a nemzetek fölötti ítéletben.
4. Te, Uram, Izrael királyává választottad Dávidot, megesküdtél neki magva felől mindörökre, hogy uralma nem szűnik meg előtted.
5. De bűneik miatt felkeltek ellenünk a bűnösök, megtámadtak és elűztek bennünket, akiknek Te nem tettél ígéretet. Erőszakkal eltávolították, és nem dicsőítették meg a Te drága Nevedet.
6. Dicsőséges királyi uralmat alapítottak gögjükben, felfuvalkodottan lerombolták Dávid trónját.
7. Te azonban, Isten, letaszítottad őket, eltávolítottad ivadékaidat a földről, amikor rájuk támadt az az ember, aki idegen nemzetségünkben.
8. Fizess meg nekik bűneik szerint, óh, Isten, tetteiknek megfelelően.

9. Ne irgalmazzon nekik az Isten, kutassák fel ivadékukat, és ne hagyjanak életben közülük egyet sem!
10. Hűséges az ÚR minden ítéletében, amiket csak cselekszik a földön.
11. A törvényszegő elnéptelenítette országunkat, megölte fiatal és öreget, gyermekeikkel együtt.
12. Haragjában elküldte őket napnyugatig, az ország vezetőit megszegyenyítette, és nem kímélte őket.
13. Idegensége folytán az ellenség gőgösen viselkedett, szíve idegen a mi Istenünktől.
14. És mindaz, amiket csak Jeruzsálemben tett, olyan volt, mint amit a pogányok tesznek hatalmas városaikban.
15. De fölényben voltak a szövetség fiai az összekeveredett nemzetek között, és nem volt senki, aki Jeruzsálemben irgalmasságot és igazságot gyakorolt volna.
16. Akik szerették a szentek gyülekezetét, elmenekültek tőlük, mint mikor a verebek kirepültek fészkeikből.
17. Bolyongtak a pusztában, hogy megmentsék lelküket a rossztól, és becses volt az elbujdosottak szemében a közülük megmenekült lélek.
18. Szétszóródtak az egész országban a törvényszegők, által, mert az ég felhagyott azzal, hogy esőt csöpögtessen a földre.
19. A mélységből eredő örök források visszaszorultak a hegyekből, mert nem volt közöttük olyan, aki igazságosságot és jogot gyakorolt volna.
20. A fejedelmüktől a nép legkisebbjéig teljes bűnben éltek: a király törvényszegésben, a bíró engedetlenségben, a nép bűnben.
21. **Íme, óh, Uram, támaszd nekik királyul Dávid fiát**, arra az időre, melyet kiválasztottál, óh, Isten, hogy a Te szolgád uralkodjon Izrael felett.
22. Övezd fel őt erővel, hogy széttörje az igazságtalan uralkodókat, hogy megtisztítsa Jeruzsálemet a pogány népektől, akik gyalázatosan eltiporják őt;
23. Hogy bölcs igazságossággal kirekessze a bűnösöket az örökségtől, és összetörje a bűnösök gőgjét, mint a cserépedényt;
24. Hogy összetörje vasvesszővel teljes mivoltukat és elpusztítsa szájának szavával a törvénytörő pogány népeket;
25. Hogy fenyegető szava által elmeneküljenek a pogányok színe elől, és megfeddje a bűnösöket szívük gondolataiért.
26. Hogy szent népet gyűjtsön össze, amit igazságosan fog vezetni, hogy megítélje a nép törzseit, melyet az ő Istene, az ÚR szentel meg.
27. Nem engedi, hogy továbbra is jogtalanság lakozzék közöttük, nem lakozik köztük senki olyan, aki ismerné a rosszat. Felismeri ugyanis őket, hogy mindnyájan az ő Istenük fiai.
28. Különválasztja őket törzseik között a földön, jövevény és idegen többé nem tartózkodik velük.
29. Megítéli a népeket és a nemzeteket bölcs igazságossággal. Szela
30. Igába hajtja a pogányok népeit, hogy szolgáljanak neki, hogy megdicsőítse az Urat az egész föld előtt. Megtisztítja, megszenteli Jeruzsálemet, ahogy kezdetben volt.
31. Hogy eljöjjenek a pogányok a föld határáról és meglássák dicsőségét; ajándékba hozzák elgyengült fiaikat, hogy meglássák az ÚR dicsőségét, amellyel megdicsőítette őt az Isten.
32. Igazságos, Istentől tanított király lesz fölöttük és az ő napjaiban nem lesz közöttük igazságtalanság, mert mindnyájan szentek lesznek, és királyuk a felkent úr.
33. Nem lovakban, lovasban és íjban reménykedik, nem halmoz fel magának sem aranyat, sem ezüstöt. Nem veti bizalmát a sokaságban és nem gyűjt tömeget a harc napjára.
34. Maga az ÚR az ő Királya, mivel az erősek támasza: az Istenben való bizalom. Minden nemzetnek irgalmaz, aki féli őt.
35. Örökre lesújt ugyanis a földre szájának szavával, megáldja az ÚR népét bölcsességgel és örvendezéssel.
36. Ő maga büntől mentes lesz, hogy uralkodhasson nagy emberek felett, hogy megfeddje a fejedelmeket és eltörölje a bűnösöket, szavának hatalmával.
37. Istenére támaszkodik, nem botorkál egyetlen napon sem, mert Isten teszi erőssé (az Ő) szentséges szelleme által, bölccsé az értés tanácsa, az erő és az igazságosság szelleme által.

38. Az ÚR áldása van vele erejében, és nem gyöngül meg.
39. Reménye az Úrban van, ki képes bármire vele szemben?
40. Erős lesz műveiben, hatalmas az istenfélelemben, az ÚR nyáját hűséggel és igazságossággal terelgeti majd; és nem hagyja, hogy bárki közülük elgyengüljön legelőjükön.
41. Mindnyájukat különbségtétel nélkül vezeti majd, nem lesz közöttük góg, amely elhatalmasodna rajtuk.
42. Ez (lesz) Izrael fenséges királya, akit Isten megismert; Mert feltámasztja őt Izrael háza fölé, hogy helyreállítsa azt.
43. Szavai a tűz próbálta aragnál is erősebben hangzanak. Összegyülekezésében megítéli a megszentelt nép törzseit; szavai úgy hangzanak majd, mint a Szent szavai a megszentelt népek körében.
44. Boldogok, akik azokban a napokban élnek majd, mert láthatják Izrael jószerencsését, amelyet Isten visz végbe az egybegyűjtött törzseken.
45. Bárcsak mielőbb irgalmaznál Izraelnek, és megszabadítanád a tisztátalan ellenségek tisztátalanságától.
46. Maga az ÚR a mi királyunk mindörökké.

18. Zsoltár. Még egyszer az ÚR Felkentjéről

1. Uram, irgalmasságod legyen kezed művei fölött örökké, jóságod legyen gazdag ajándék Izrael fölött.
2. Szemeid rájuk tekintenek, és nem szenved hiányt közülük senki; füleid meghallgatják a szegény ember reményteli imáját.
3. Irgalmas ítéleteid jelen vannak az egész földön, és szereteted Ábrahám magván, Izrael fiain.
4. Fenyítésed rajtunk, mint első, egyszülött fiún, hogy elfordítsd az engedelmes lelket a nem szándékosan elkövetett balga tettektől.
5. Bárcsak megtisztítaná Isten áldásával Izraelt az irgalom napjára, a kiválasztott napra, amikor visszahozza Fölkentjét.
6. Boldogok, akik azokban a napokban élnek, mert láthatják az Úr jóságát, amiket cselekszik az eljövendő nemzedékkel,
7. az Úr felkentjének fenyítő vesszeje alatt, Istenének félelmében, a bölcsesség, igazságosság, és erő szellemében.
8. Mindnyájukat az igazságosság tetteiben vezeti, odaállítja őket istenfélelemben az ÚR elé:
9. A jó nemzedéket az Isten félelmében, az irgalom napjaiban. Szela
10. Nagy a mi Istenünk és igen dicsőséges, magasságban lakik, pályájukra állította az égiteket idejük szerint, meghatározta az évszakokat évről évre, és azok nem térnek le az útról, amelyet rendelt nekik.
11. Amióta Isten megteremtette őket, istenfélelemben járják útjukat minden nap, és mindörökké,
12. és nem tértek le útjaikról, hacsak Isten nem parancsolta meg nekik szolgálói által.

